

νου διὰ νὰ μὲ καταστρέψῃ; Τὸ πρᾶγμα δέον νὰ ἐξετασθῆ». Καὶ οὕτω βυθιζόμενος εἰς ὠκεανὸν σκέψων, ἀδυνατεῖ νὰ λάβῃ ὀριστικὴν ἀπόφασιν. Σκέψεις μυρίαὶ συγκρουόμεναι ἐν τῇ ἐγκεφάλῳ αὐτοῦ παραλύουσι τῆς ἐνεργείας τὴν δύναμιν. Ἡ θλίψις ἐπὶ τῇ δολοφονίᾳ τοῦ πατρὸς του σπαράσσει τὴν καρδίαν του, ἡ δὲ πεποιθήσις τῆς ἀκολασίας τῆς ἀστάτου μητρὸς προξενεῖ αὐτῷ φρίκην καὶ ἀγανάκτησιν, ἐνῶ προσέτι μεγάλως ἀνησυχεῖ καὶ ταράσσει αὐτὸν ἡ ἀνώμαλος κατάστασις τοῦ Κράτους· «οἱ καιροὶ ἐξηθρῶθησαν, ἀναφωνεῖ. Κατηραμένη μοῖρα!»

«Ἐπέπρωτο νὰ γεννηθῶ ἐγὼ εἰς τάξιν νὰ τοὺς φέρω». Βραδύτερον βλέπων τὸν θεῖόν του προσευχόμενον ἀποφασίζει νὰ τὸν φονεύσῃ, πλησιάζει, σύρει τὸ ξίφος, ἀλλὰ νέα σκέψις τὸν ἀναχαιτίζει «εἶνε πρέπον, λέγει, νὰ τὸν φονεύσω τώρα ποῦ προσεύχεται καὶ ἐξαγνίζει τὴν ψυχὴν του; ὄχι, ἄς περιμένω ἄλλην φρικωδεστέραν εὐκαιρίαν, νὰ εὗρω αὐτὸν μεθύοντα, ἢ ἐν τῇ ἀσελγείᾳ τῆς κλίνης ἡδονῆ καὶ τότε τὸν ἀποστέλλω εἰς τὸν Ἄδην».

Κάμνει ἐν βῆμα πρὸς τὰ ἐμπρὸς καὶ δὴ πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ ἀπὸ σκέψεως εἰς σκέψιν φθάνει εἰς τὸ τέρμα, χωρὶς ν' ἀποφασίσῃ νὰ ἐνεργήσῃ. Ἐντολὴ μεγάλη, ὡς ὀρθῶς παρατηρεῖ ὁ Γκαίτε, ἀνετέθη εἰς ψυχὴν ἀνίκανον νὰ ἐκτελέσῃ ταύτην. Δρῦς τοῦ βουνοῦ ἐφυτεύθη ἐντὸς πολυτελοῦς δοχείου, αἱ ρίζαι αὐτῆς ἀνεπτύχθησαν, καὶ τὸ εὐθραυστον ἀγγεῖον διερράγη εἰς τεμάχια.

MIX. ΔΑΜΙΡΑΛΗΣ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Ἡ πείρα εἶνε τρόπαιον ἀποτελούμενον ἐκ τῶν ὅπλων, τὰ ὁποῖα μᾶς ἐπλήρωσαν εἰς τὴν ζωὴν μας.

Ἡ πολιτικὴ εἶνε μάχη τῆς νυκτός. Ἄμα ἔξημερώσῃ, τότε βλέπει κανεὶς τοὺς τραυματίας.

Ἡ ἀληθῶς ἐννοουμένη δημοκρατία δὲν εἶνε ἡ ὀχλοκρατικὴ χυδαιότης, ἀλλ' ἡ ἀριστοκρατία τῆς σκέψεως.

Θὰ ἦτο ἴσως καλλίτερον νὰ ἀπαγορευθῆ διὰ νόμου ἡ αὐτοθυσία. Ἐπιδρᾷ ὀλεθρῶς ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, δι' οὓς θυσιάζεται κανεὶς.

Τότε μόνον ἐπαληθεύει μία ἰδέα, ὅταν κανεὶς θυσιάζεται δι' αὐτήν.